

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 26 Νοεμβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν 7ῃ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 827, ἀποκριτικὸν περὶ τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ ἀρχηγού τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως τῆς νήτου Νάξου Βασιλείου Μπαρλά, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι, διὰ τὰ ἐξοικονομηθῆ καὶ ὁ ἀναφερόμενος, καὶ ἄλλαι ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις, πρέπει νὰ δοθῇ ἰκανὸς πόρος ἐξοικονομήσεως, καθότι αἱ χρήσεις τῶν ὧσων ἄχρι τῆς ὥρας ἐδόθησαν, εἶναι προδιωρισμέναι παρὰ τῆς Βουλῆς.

Προσθέτει δὲ ὅτι μετὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν θέλει γένει σκέψις περὶ διαμονῆς ἢ διαλύσεως τῶν ἐκτελεστικῶν τούτων δυνάμεων, καὶ περὶ τούτου θέλει προτεθεῖ λόγος εἰς τὴν Βουλὴν.

Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' ἀριθ. 841, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν τὰς προσόδους τῆς νήσου Κίως καὶ τὸ τελώνιον, διὰ νὰ ἐξοικονομηθῇ καὶ ὁ Βασίλειος Μπαρλάς καὶ αἱ ἄλλαι ἐκτελεστικαὶ δυνάμεις.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐστάλῃ προδούλευμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸν ἀναφερόμενον Μπαρλάν ἐπὶ τὰς προαποφασισθείσας νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν ἐθνικὰς προσόδους τῶν νήσων Τήνου, καὶ Ἀνδρου.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ψαριανῶν ὑπ' ἀριθ. 756, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλεῖ νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ αὐτὴς ἢ ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως διευθυνθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα ἀναφορὰ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα οἱ συμπολίται τῆς ἐπὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ψαριῶν ἔχασαν, καὶ νὰ γένῃ ἡ ἀνήκουσα ἀπόφασις.

Ἐμείνε ν' ἀποφασισθῇ εἰς τὴν πρώτην δημόσιον συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Σαντορίνης Λογοθέτου Μιχαὴλ Λαγκαδά, λέγοντος ὅτι ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς διευθυνθεῖσα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰ του περὶ τοῦ δασμοῦ τῆς νήσου Σαντορίνης δὲν ἐνεργήθη διόλου, ἀλλὰ μάλιστα μανθάνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωκε διαταγὴν, καὶ στέλλει καὶ ἐκτελεστικὴν

δύναμιν, διὰ νὰ διάσῃ τοὺς Σαντοριναίους νὰ πληρώσουν δασμὸν ἀντὶ τῶν 82 χιλιάδων 102 χιλιάδρας Γρ., ἅμα δὲ καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως. Παρακαλεῖ δὲ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ πρόνοιαν, ὥστε ἡ Σαντορίνη νὰ πληρωθῇ τὰ χρεωστούμενα εἰς αὐτὴν Γρ. ἀπὸ τοὺς δασμοὺς, διότι αἱ πρόσοδοι τῆς νήσου ταύτης κηρύττονται εἰς δημοπρασίαν· ἄλλως δὲ, διαμαρτύρεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐναντίον πάσης πράξεως, ἥτις ἤθελε γένει παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐμείνε ν' ἀποφασισθῇ εἰς ἐπομένην συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 820, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαίτεται προδιωρισμένον πόρον, διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς δυστυχεῖς οἰκογενείας τοῦ αἰδιῖμου Γεωργίου Καραϊσκάκη καὶ Νικολάου Σπορνάκη, πασχούσας τὰ μέγιστα.

Ἐμείνε ν' ἀποφασισθῇ εἰς τὴν ἐρχομένην συνεδρίαν, καὶ νὰ δοθῇ χρηματικὸς πόρος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ αὐτάς.

Ἐγχώριο. Εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 17 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Κ. Χαλαμπους Παπαπολίτου Βουλευτοῦ, εὐρισκομένου εἰς Ἀκράταν μὲ τὰ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα διευθυνόμενα στρατεύματα, τῆς 5 τοῦ ἐνεστώτος, μᾶς ἐκοινοποιήθησαν αἱ ἐξῆς εἰδήσεις.

Οἱ ναῦται τοῦ εἰς Νεόκαστρον καταστραφέντος Τουρκικοῦ στόλου διέβησαν εἰς Ναύπακτον καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς Ζητῶν κακὴν κακῶς.

Δύο καπουτζίπασιδες σημαντικοὶ ἔφθασαν ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν εἰς Ζητῶν, τοὺς ὁποίους προῦπάντησεν ὁ ἴδιος Κιουταχῆς δύο ὥρας ἔξω ἀπὸ τὸ Ζητῶν, καὶ συνομιλήσας μετ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἐπῆρεν ὁ ἴδιος καὶ τοὺς ἔφερεν εἰς Πατραζίκι, κακεῖθεν τοὺς ἐσυλρόφεισε μὲ ἱερακοσίους στρατιώτας, καὶ τοὺς ἐστειλεν εἰς Ναύπακτον, ὅθεν, ὡς λέγεται, ἔμελλον νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν Ἰσραήμπασι.

Λέγεται, ὅτι ὁ Κιουταχῆς προσκαλεῖται διὰ τὰ ἐπάνω μέρη. Ἡ φθορὰ, τῇ ὁποίᾳ ἔλαβον οἱ Τῶρκοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας εἰς πρώτην καὶ δευτέραν μάχην, τοὺς κατεξάλισε. Τὸ στρατεῦμα τοῦ Κιουταχῆ εἰς Ζητῶν αὐτὸς εἰς παραλίαν, μόλις συγκροτεῖται ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας, ὥστε δὲν δέλουν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ μᾶς ἐπυκρίνουν.

Ἡ εἰδήσις τοῦ ὅτι ἐπέρασεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Τσουρτσὺς εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα μετὰ ἀρκετὰ στρατεύματα κατετάραξε τὸς τοὺς Τούρκους, ὥστε λέγουσι ἀναφανδὸν ὅτι δὲν ἔχουν διάφορον ἀπὸ τὴν Ρούμελην. Οἱ εὐρισκόμενοι εἰς Ναύπακτον Τούρκοι εἶναι εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τῶν τροφῶν πωλοῦν τὰ ὅπλα τῶν καὶ ἀγοράζουν ἀνὰ ἐξήκοντα παρ. τὴν ὁκάν τὸ καλαμπόκι, καὶ ὀγδοῇντα τὸ σιτάρι. Εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τῆς Ρούμελης εὐρίσκονται ἀπὸ πενήντα ἕως ἑκατὸν Τούρκοι τὸς κατὰ φροσισμένοι, ὥστε κοιμῶνται ὑποδεδυμένοι.

Ἐγκάρδιον λύπην αἰσθάνεται τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τὴν διασπαρείσαν εἰδήσιν τῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀναχωρήσεως τοῦ Καπετὰν Ἀμίλτωνος. Ὁ εἰλικρινὴς εὖτις φίλος τῆς πατρίδος μας καὶ ὑποστηρικτὴς τῶν προσφιλεστέρων συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐλλυκεν εἰς ἑαυτὸν τὴν εὐνοίαν καὶ τὸ σέβας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες εἰς πᾶσαν προσπεσοῦσαν ἐπήρειαν εὐρίσκον εἰς αὐτὸν πᾶσαν δυνατὴν παραμυθίαν καὶ περιβαλῖν. Ὁ ἀξιόλογος εὖτις ἀνὴρ διέτρεξεν ὑπὲρ τὰς δύο περιόδους παρὰ τὸ σῦνθεσις εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ εἶχε τὴν σπανίαν ἰκανότητα νὰ συμβιβάσῃ τὰ χρεὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς ὑψηλῆς αὐλῆς τοῦ μετὰ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐξευγενισμένου ἀνθρώπου, ὅστις οὔτε κωφὸς δύναται νὰ εἶναι εἰς τὴν φωνὴν τῶν εὐγενῶν τοῦ αἰσθημάτων, οὔτε ἀδιάφορος εἰς τὴν ἀνθρώπινον ἔθνος πεπτωκότος, εὐδαίμονος δὲ ποτε καὶ πολυενδόξου, οὔτε ἀνιλεῖς εἰς τὰς συμφορὰς τῆς ἀνθρωπότητος, ὅποια καὶ ἂν φανῶσιν αἱ παρεμπίπτουσαι ἐξωτερικαὶ δυσκολίαι, ὅποια καὶ ἂν εἶναι ἡ φύσις τῶν πολιτικῶν χρεῶν του. Τοιοῦτος ἐφάνη ὁ Καπ. Ἀμίλτων καθ' ὅλον τὸ μακρὸν καὶ πολύπονον καὶ δυσκινώμετον διάστημα τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀρχηγίας του, ὅ ἐστιν ἀπὸ αὐτὰ τὰ προοίμια τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας ἕως σήμερον. Εὐγνώμων ἡ πάσχονσα ἀνθρωπότης δι' ὅσας ἀπῆλause χάριτας ἀπὸ τὸν φιλόανθρωπον τοῦτον ἄνδρα, εὐγνώμων τὸ ἀναγεννώμενον τῶν Ἑλλήνων ἔθνος εἰς τοῦ πολιτισμοῦ τὸν θερμότερον τοῦτον φίλον, τὸν συνοδεύουν εἰς τὴν φιλιότητην του πατρίδα καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν συγγενῶν του μετὰ τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς των. Ἀνεξάλειπτον θέλει εἶναι διαπαντὸς τὸ ὄνομα τοῦ εὐγενεῖς τούτου ἀξιωματικοῦ ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων τῶν πατριωτῶν τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ἀνεξάλειπτος θέλει εἶναι διαπαντὸς καὶ ἀπὸ τὰς καρδίας ὅλων ἡ μνήμη τοῦ ἐνθέρμου φιλελληνισμοῦ του καὶ τῶν σπανίων προτερημάτων του.

Πρὸ πολλοῦ εἶναι γνωστοὶ οἱ κόποι καὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους ὁ διδάσκαλος κύριος Θεόφιλος Καίρης καταβάλλει πρὸς σύστασιν γενικοῦ ὀρφανοτροφείου ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ, ὅπου μέλλουν νὰ τρέφονται, νὰ ἐνδύονται καὶ νὰ ἐκπαιδεύονται ἄπορα καὶ πτωχὰ ὀρφανά. Ἡ σταθερότης καὶ ὁ ζήλος τοῦ ἐναρέτου τούτου ἀνδρὸς δὲν μᾶς ἀφίνουν ν' ἀμφισβάζωμεν ὅτι θέλουν φέρεται ταχέως εἰς τὴν ποθεινὴν ἑκάσιν τοὺς φιλανθρώπους τῶν σκοπῶν του οὐδὲ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παραστήσωμεν εἰς τοὺς

φιλελεήμονας καὶ φιλοκάλους τῶν συμπατριωτῶν μας τὰ καλά, τὰ ὅποια ἐμποροῦν νὰ προκύβουν μετὰ τὸν καιρὸν ἀπὸ παρόμοια καταστήματα. Ἀλλὰ χρεωπτοῦμεν νὰ ἐπαινέσωμεν τοὺς συντρέχοντας καὶ νὰ κηρύττωμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, διὰ νὰ μὴν ἀγνοοῦν εἰς τὸ μετέπειτα οἱ εὐεργετηθέντες εἰς τοὺς χρεωπτοῦν τὴν εὐγνωμοσύνην των. Ἐπὶ τοῦτο μᾶς ἐκινεποιήθη πρὸ ὀλίγου παρὰ τοῦ ἄνω εἰρημένου διδασκάλου ὁ ἐξῆς κατάλογος τῶν συνδραμόντων.

Ἐν Σπέτσαις, τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1827.

Κάτοικοι.

Νικόλαος Μωτάσις Γρ. 325. Νικόλαος Χ. Γιάννη 208. Δημήτριος Ν. Σκλιά 195. Παναγιώτης Χ. Γιάννη 165. Κωνσταντῖνος Ὀρλάνδος καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Ἰωάννης Τσουπᾶς 114: 30. Ἀναγνώστης Γεωργίου 26. Νικόλαος Ἀναστ. Κυριάκου 26. Ἀδριανὸς Α. Σωτήριου 36. Δημήτριος Ν. Λάμπρου 26. Γ. Χ. 100. Νικόλαος Σωτηράκη Ἰατρὸς 50. Ἀντώνιος Λιώσας 25. Γεώργιος Κωνσταντίνου 13. Μιχαὴλ Στεμεισιώτης 11.

Πάροικοι.

Θ. Σ. 50. Π. Μ. 35. Θεόδωρος Μπαρμάρη Τσάκωνας 25. Γ. Τσιόκης Ἀργεῖος 30. Κωνσταντῖνος Οἰκονόμου Τσάκωνας 22. Ἰωάννης Ἰατρὸς 30. Τσέρτος Γιαννούση 10. Χαϊδούλης Ἰωάννου 20. Ἰωάννης Βλάσης Ἰατρὸς Ἀργεῖος 30. Ν. Παπαλεξόπουλος Ἀργεῖος 35. Φαρμακοποιοὶ τινες 15. Π. Ἀλμπανάκης Κυθήριος 13. Ἀθανάσιος Ἀσημακόπουλος 5: 20. Σταῦρος Θεοχάρης 10. Νικολὸς Κουστουρὸς 10. Π. Γαννέπουλος 10. Πολυχρόνης Γιαννούση Τζάκωνας 26. Δ. Γαλανόπουλος Τριπολιτζώτης 5. Ἀναγνώστης Κοκκόνης 3. Γ. Αἰτωπόπουλος 22. Ὀλον Γρ. 1727: 10.

Ἐν Πόρῳ, 5 Δεκεμβρίου.

Διὰ τοὺς φιλανθρώπους Γερμανοὺς ὁ Συνταγματάρχης Εἰδὲκ τάλλαγα. 50 [Γρ. 725]. Ἀνώνυμὸς τις φιλόρφανος 10 (145). Ἐτεροι ἀνώνυμοι δύο, πατήρ καὶ υἱὸς 20 [290]. — Ὀλον 1160.

Μ. ἐξ Ἀδρου συνεισέφερε Γρ. 500· ὑπεσχέθη δὲ τὸν ἐρχόμενον Ἀύγουστον νὰ καταβάλῃ καὶ ἄλλα πεντακόσια.

Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὑπεσχέθησαν νὰ συνεισφέρωσι, τῶν ὁποίων καὶ αὐτῶν τὰ ὀνόματα θέλομεν δημοσιεύσει, ὅταν κάμωσι τὴν καταβολήν.

Νεκρολογία.

Τὴν 5 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀπέθανεν εἰς Λοιδῖνον ὁ περίφημος ποιητὴς Ν. Φόσκωλος εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν ἀπὸ υδροπικίαν.

Οὗτος ἐγεννήθη εἰς Ζάκυνθον, καὶ ἔκαμε τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἰκανὸν καιρὸν μετεχειρίσθη τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα καὶ εὐδοκίμησεν. Ἀλλὰ τὸ στάδιον τῆς δοξῆς του ἦτον εἰς τὴν φιλολογίαν, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέκτησε μεγάλην φήμην. Χρηρημέτης ἀπὸ θαυμαστὸν μνημονικόν, ἐκτέταμένος γνώσεις, καὶ εὐφραν δημιουργόν, αὐ

ειδεν εἰς ἕκαστον ποίημά του ἄκραν ζωρότητα καὶ ἐνέργειαν. Ἐγραψε καὶ περὶ μὲ πολλὴν εἰγλωτίαν καὶ δεινότητά. Τὸ καλὴτερον τῶν ποιημάτων του εἶναι τὰ Μνημόεα, τὸ ὅποιον θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς λυρικῆς ποιήσεως. Εἶπαι λυπηρὸν ὅτι δι' ἀγνοίαν τῆς ἰδίας τῆς πατρίδος του γλώσσης ἔγραψεν Ἰταλιστὶ, καὶ ἄφηκε πολλὰ ἠδικημένῃ τὴν νεωτέραν φιλολογίαν μας.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν 13 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου συνῆλθον τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας, καθυπέβαλον προφορικῶς πρὸς τὴν Σ. ἐκείνην ἐμνήμυρι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατηρηθῇ καὶ εὐδοκίμησῃ ποτὲ πολιτικὴ κοινὴ χωρὶς τὴν ἐντελῆ διατήρησιν τῶν θεμελιωδῶν αὐτῆς νόμων, καὶ ἐπομένως ὅτι καὶ ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία, ἡ σύστασις καὶ ὁ ὀργανισμὸς τῆς ὁποίας ἔγειναν ἤδη γνωστὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, διὰ νὰ προδεύσῃ καὶ στερεωθῇ, ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως ἀ τὴν ἐντελῆ διατήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς· καὶ β' τὸ εὐυπόληπτου ἰδίως τῶν διευθυνόντων αὐτήν.

Περὶ τοῦ πρώτου εἶπον ὅτι μὲ μεγάλην μου ἀπορίαν ἐπαγατήρησα ἀπὸ τὰ ἴδια πρακτικὰ τῆς ἑταιρίας νὰ γίνωνται διάφοροι παρεκτροπαὶ τῶν θεμελιωδῶν ἀξθρῶν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς, καὶ ἐξαιρέτως ὅτι κατὰ τὸν παράγραφον καὶ αὐτοῦ, πρέπει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διδῇ λογαριασμὸν κατὰ μῆνα εἰς τὴν συνέλευσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς ἑταιρίας, τὸν ὅποιον νὰ δημοσιεύῃ διὰ τοῦ τύπου. Κατὰ δὲ τὸν παρὰ τὸν κγ', πρέπει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ δημοσιεύῃ κατὰ μῆνα τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν ἑταιρίαν εἰσερχομένων μελῶν, τὴν ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς ἑκάστου, καὶ τὰς σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας· παράγραφοι, οἱ ὅποιοι παραμεληθέντες καὶ μένουτες ἀνεκτέλεστοι, βλάπτουν τὰ κύρια τὸ κατὰ τὴν ἡμᾶς, καθ' ὅσον δὲν δύναται νὰ ζωογονηθῇ παρὰ ἀπὸ τὴν κοινὴν ὑπόληψιν. Κατὰ δὲ τὸν δ' στ', τὰ εἰς τὸ κέντρον παρευρισκόμενα μέλη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἐκλέγουσι τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τῆς πλειότητος τῶν ψήφων· μὴ ἐκλεχθεῖσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ ψηφοφορίας, ἀλλὰ κατὰ πρότασιν, ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπ' ἄλλην καταχρηστικῆν τοῦ ὀργανισμοῦ παρὰ τὴν ἀρχήν, διότι ὁ νόμος, ὅστις διὰ ψηφοφορίας διορίζει τὴν ἐκλογὴν θέλει δι' αὐτῆς τὰ μέλη νὰ δίδουν τὰς ψήφους τῶν ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ εἶναι ὑποκείμενα νὰ ὑποπέσουν εἰς τὴν προσωπικὴν ἐχθρὰν τοῦ ὑποψηφίου· ἐξ ἐναντίας, ὅταν ἡ ἐκλογὴ γίνεται κατὰ πρότασιν, καθὲν τῶν μελῶν συσσελλόμενον νὰ ἐναντιωθῇ κατὰ τοῦ προτεινομένου, ἀναγκάζεται νὰ σιωπήσῃ, ὠφελεῖται δὲ ὁ προτεινόμενος ἀπὸ τὴν σιωπὴν του, μ' ὅσον ἀπὸ τῆς σιωπῆς αὐτῆς εἶναι ἀναντιρρήτως ἀποφατικὴ· διότι ἂν ἤθελεν εὐχαρίστως δεχθῇ τὸ προτεινόμενον ὑποκείμενον, ἤθελεν ἐξηγήσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ θέλησίν του· τοιαύτη συζήτησις ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν β' προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ἑκτὴν Αὐγούστου τῶν 1824, ἣτις ἐσχημάτισεν ὀλικῶς τὴν ἑταιρίαν, καὶ ἣτις ἐπροσδιώρισε τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνωνται αἱ ἐκλογαί, εἰποῦσα ῥητῶς. "Ἐκαστος τῶν μελῶν τῆς συνέλευσεως νὰ δώσῃ γνώμην ἐνὸς μόνου ὑποκειμένου ἔγγραφον.

Οἱ γνωμιδοθέντες δὲ παρὰ τεσσάρων μελῶν νὰ ψηφίζωνται, αἱ δὲ ψήφοι τῶν πλειόνων νὰ κυρῶσι τὴν ἐκλογὴν. ,, Παρεκτροπᾶς τοιαύτας ἔχει μόνον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ πράξῃ, ἀλλ' οὔτε ἡ ἰδία συνέλευσις διὰ τοὺς ἐφεξῆς λόγους. Καθεὶς καταταττόμενος μέλος τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας ὑποτίθεται εἰς τὸν διοργανισμὸν αὐτῆς, καὶ ὑποσχεταὶ τὴν ἀκριθεῖ ἐκτέλεσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς αὐτὸν· ὥστε ἡ συνέλευσις, ἣτις εἶναι συνθεμένη ἀπὸ τινὰ μέλη τῆς ἑταιρίας, ἀπόντων τῶν λοιπῶν, εἶναι συνέλευσις ἐκτελεστικῆ, καὶ ἔχει δημιουργικὴν· δὲν ἡμπορεῖ δὲ κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ ν' ἀκυρώσῃ, νὰ τροπολογήσῃ, ἢ νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐν ἄλλῳ, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν πλειόνων τῆς ἑταιρίας μελῶν, τὰ ὅποια γνωρίζουν τὴν ἑταιρίαν, καὶ κατετάχθησαν εἰς αὐτὴν δυνάμει τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς, ἐπειδὴ ἓνα τοιοῦτον δικαίωμα δὲν τῆς ἐδόθη ῥητῶς ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀκριβοῦς διατηρήσεώς του διὰ τοῦ δ' μὰ ὑποβάλλεται ἡ ἑταιρία εἰς τὴν προστασίαν τῶν νόμων, καὶ τῆς Διοικήσεως, καὶ ἀφιερώνεται εἰς τὴν καλοκάγαθίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων φιλανθρώπων.

Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἐπρόσθεσα ὅτι συμφέρει εἰς ὅποιονδήποτε κατὰ τὴν ἡμᾶς, τὸ ὅποιον ἔχει ἀνάγκην ὅχι μόνον ἀπὸ συνδρομῆς καὶ βοηθείας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διευθύνειν ἐμπειροστευμένην, νὰ εἶναι τὰ, ἀπὸ τὰ ὅποια παριστάνονται, ὑποκείμενα ἐνάρετα καὶ κατὰ τὸ πρᾶγμα καὶ κατὰ τὴν φήμην, [*] τότε ὁ κάθε ἀγαθοποιὸς ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ συνδράμῃ καὶ συνεισφέρῃ τὰ εἰς βελτίωσιν τοῦ κατὰ τὴν ἡμᾶς τούτου μέσου. "Ὅταν δὲ τὸ ὄνομα τῶν διευθυντῶν, ἢ μέρος αὐτῶν εἶναι δυσφημισμένον, κάθε τίμιος ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ νὰ συμπεριπλεχθῇ μὲ τοιαῦτα ὑποκείμενα, οὕτω δὲ τὸ κατὰ τὴν ἡμᾶς αὐτὸ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀρκετοὺς συνδρομητὰς καὶ βοηθείας, καὶ ἀκολούθως ὀλίγοι ἢ οὐδὲν αἱ πρόοδοί του.

Προηγούμενων τοιούτων γενικῶν ἀρχῶν μετέβην ἀναφορικῶς εἰς τὰ μερικώτερα, τὰ ὅποια ἀποσιώπῳ χάριν συντομίας.

Ἄλλ' ἀντὶ ν' γένη σκέψις ἀπαθῆς περὶ τῶν προτάσεών μου, μὲ ἀνόμασάν τινες ταραξίαν, καὶ ἄλλος τις ἐκφώνησε νὰ μὲ καθάψουν μὲ τὰς πλέον καθαπτικὰς καθάψεις, συνειδησμένοι ἴσως νὰ χαρίζουν τοιοῦτον ὄνομα εἰς τοὺς, ὅσοι διὰ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νόμων κάμνουν τὴν κενοδοξίαν νὰ συγχύζεται καὶ νὰ ταράττεται ἐπὶ τοῦ θρόνου..... τὴν κορυφήν νὰ παραλαβῇ....., τὴν ὑποουλότητα νὰ προσποιηθῇ....., καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν νὰ μανίξῃ....., πάθῃ, τὰ ὅποια τότε θριαμβεύουν, ὅταν τὰ πράγματα εἶναι ἀκατάστατα καὶ συγκεχυμένα. Κατὰ δὲ τὴν 20 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἡ ἐμπάθεια τῶν ἀκρίτων ἰδιοτελῶν κατηγορῶν μου μ' ἠνάγκατε νὰ

[*] Διὰ τοῦτο εἰς μὲν τὴν ὑποδοχὴν εἰς τὴν ἑταιρίαν ὁ ὀργανισμὸς δὲν κάμνει ἐξαίρεσιν, λέγων εἰς τὸν δ' α' "παντὸς γένους καὶ ἔθνους ἄνθρωπος εἶναι δεκτὸς ὡς μέλος εἰς τὴν Φιλανθρωπικὴν Ἑταιρίαν", εἰς δὲ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς διορίζει ἐκλογὴν διὰ τῆς αὐστηροτέρας ψηφοφορίας κατὰ τοῦ δ' στ' καὶ μὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς β' προκαταρκτικῆς συνέλευσεως τῶν 6 Αὐγούστου 1824.

ἐπαναλάβω τὰ αὐτὰ διαμαρτυρούμενος.

Σκεπὼν δὲν εἶχον τὰ δημοσιεύσω τὰ ὅσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν διέτρεξαν, ἀλλ' ἐδιάσθην νὰ κάμω τοῦτο ἀπὸ μίαν κατ' ἐμοῦ βωμολοχίαν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸν ἀριθ. 16 τῆς Ἀνεξαρτήτου ἐφημερίδος καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Ι. Α., τὸν ὁποῖον προαναγκάζομαι νὰ ὀνομάσω καραγκιόζη. [*]

Δὲν μέμφομαι, ὅχι τὴν κατηγορίαν, ἥτις κριτικῶς γενομένη ὅχι μόνον διόρθώνει τὸν κατηγορούμενον, καὶ τὸν κάμνει καλὸν πολίτην, ἐλευθεροῦνσα αὐτὸν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἀπάτην, ἀλλὰ καὶ τοὺς λοιποὺς κατασταίνει πλέον προφυλακτικούς, ὡς ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος λέγει “τοὺς δὲ ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν,, ἀλλὰ μέμφομαι τὸν ἄκριτον κατήγορον, ὅστις, ἀντὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰς προτάσεις μετὰ τὰς ἀνηκούσας ἀναιρέσεις διὰ νὰ κρίνῃ ὁ ἀναγνώστης, καὶ νὰ με δικαιώσῃ, ἢ κατακρίνῃ, μοῦ καθάπτεται μετὰ ἀναισχύντους ὕβρεις, ἰδίον ἀγοραίῳ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἴσω, οὗτος δὲν γνωρίζει τὸ Πολιτικὸν μας Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τὴν προσωπικὴν ὕβριν· καὶ ἄκοντα μετὰ κινεῖ νὰ ἐπαναλάβω τὸ “ἢ κακῶς ὠμίλησα, ὠμίλησον περὶ τοῦ κακοῦ, εἰδὲ καλῶς, τί με ὕβρίζεις; Μ' ὅλον ὅτι ὁ κατήγορος ἦλθεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς προσποιεῖται, εἶναι ὅμως παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καὶ ὅλος χωμένος μέσα εἰς τὸν βόρδερν τῶν παθῶν καὶ τῆς ἰδιοτελείας, καὶ ἐν μέλος τῆς ἐταιρίας ἀπὸ τὰ ὑπερασπιζόμενα τὴν ἀνομίαν, διότι, ἂν ἤθελεν εἶναι ἀπλοῦς ἀκροατὴς, δὲν ἤθελε μετὰ τοξεύει μετὰ βλη τοσούτου ἀκρίτου προσωπικοῦ κατ' ἐμοῦ πάθους. Ἄν ἐγὼ ἐκάλεσα

[*] Ὁ καραγκιόζης εἰς τὴν Τυρκίαν εἶναι ὑποκριτὴς τοῦ Τυρκικοῦ θεάτρου, τὸ ὁποῖον παριστάνεται εἰς καιρὸν ῥεμεζανίου, ὅστις κεκρυμμένος ὀπισθεν τῆς σκηνῆς, χωρὶς δι' ὅλου νὰ φαίνεται, δι' ἀναισχύντων λόγων παριστάνει ἀσυρράπτους ὁμιλίας· καὶ ἐπειδὴ ὁ συγγραφεὺς τῆς τοιαύτης βωμολοχίας κατὰ μίμησιν τοῦ καραγκιόζης εἶναι κεκρυμμένος ὑπὸ ὑπὸ δύο στοιχείων Ι. Α., ἐκρῖνα ἀρμόδιον νὰ τὸν τιμήσω μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ καραγκιόζης ὡς τὸ προσφύεστερον εἰς αὐτόν. Ἡ δημόσιος ἐλευθερία δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ὁ σωρὸς τῆς προσωπικῆς ἐκάστου ἐλευθερίας· δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ὀνομασθῇ ἄνθρωπος ἐλεύθερος, ὅστις δὲν ἐκτιμᾷ ἀποχρώντως τὴν προσωπικὴν τοῦ ἐλευθερίαν, δῶρον τὸ ὁποῖον ἡ φύσις ἐσχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἡ θεησκεία καὶ τὸ Πολιτικὸν μας Σύνταγμα μᾶς τὸ ἐξησφάλισαν· ὁ τοιοῦτος εἶναι ἀνάξιος νὰ ὀνομάζεται πολίτης, εἶναι ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς πᾶσαν χαμέρπειαν καὶ ποταπὴν πρᾶξιν, καὶ ἀνάξιος νὰ συνέρχεται εἰς ὁμηγύρεις ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Ὁ κύριος καραγκιόζης προδίδει τὴν προσωπικὴν τοῦ ἐλευθερίαν, μὴ ἀποτολμᾷ νὰ παρουσιασθῇ μετὰ τὸ ὄνομά του εἰς μίαν τοῦ κατηγορίαν, ἀλλὰ μετὰ δύο κατὰ φαντασίαν ἐνδεικτικὰ στοιχεῖα, θέλει δηλ. ὀπισθεν τῆς σκηνῆς νὰ καταλαλῇ ἀκρίτως, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἔπρεπεν εἰς τὸν τοιοῦτον οὐδεμίαν ἀπάντησιν, διὰ πληροφориᾶν ὅμως τοῦ κοινοῦ, ἐνόμισα χρεὶς μου νὰ τὸν ἀξιῶσω μετὰ τὴν παρούσαν μου.

ἐμαυτὸν αὐτουργὸν τῆς ἐταιρίας, δὲν τὸ ἔκαμα διὰ κομπασμὸν, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδείξω, ὅτι καὶ ὡς ἀπλοῦν μέλος, καὶ ὡς αὐτουργός, εἶμαι ὑπόχρεως πρὸς ἀποφυγὴν διπλῆς κατηγορίας νὰ ὁμιλήσω κατὰ τῶν γενομένων παρεκτροπῶν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν διόρθωσιν αὐτῶν.

Λέγει ὁ βωμολόχος κατήγορος, ὅτι τὸ τέλος τῆς ἀναφορᾶς μου ἦτον ἡ διαστροφὴ, ἡ μισανθρωπία, καὶ ὅχι ποτὲ ἡ φιλάνθρωπία!!! ἂς κρίνῃ περὶ τούτου ὁ ἀπαθὴς ἀναγνώστης, εἴαν ἦτον τρώντι ὁμήγυρις φιλάνθρωπων, τοιαῦται συζητήσεις δὲν ἤθελον ποτε φέρεται διαίρεσιν, ἢ ταραχὴν τῆς συνελεύσεως, ἤθελον μάλιστα τύχουν ἀπαθῶς συζητήσεως, ὁποῖα ἐγένετο παρὰ πολλῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, καὶ τοῦ κυρίου Γ. Ψύλλα, μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις ὡμολόγησε δημοσίως “ὅτι ὁ Γερακάκης ὁμιλεῖ κατὰ νόμον, καὶ ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ἐκλέχθη παρανόμως, καὶ ἰδοὺ παραιτοῦμαι ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς, ἕως ὅτου νὰ ἐκλεχθῶ νομίμως διὰ τῆς ψηφοφορίας.”

Ἄν ἐγὼ καθυπερβαλὼν μερικὰ σκέψεις μου εἰς τὴν συνέλευσιν περὶ τῶν παρανομιῶν, καὶ περὶ ἐνὸς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ληφθῇ κάθε προφυλακτικὸν μέτρον πρὸς διατήρησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας, ἀναφέρων τοὺς λόγους, ὅπως ἀπῆται ἡ φύσις τῆς ὑπαθέσεως καὶ ἐσυνγχῶρει ὁ ὀρίζων τῆς ἐταιρίας· τοῦτο δὲν ἦτον κανονικὴ καὶ ἐπίσημως κατηγορία, καὶ ἀντὶ νὰ με ὀνομάξῃ συκοφάντην ἔπρεπε νὰ ἀναιρέσῃ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους ἀνέφερα, καλῶς κάμνω εἰς αὐτόν, χωρὶς νὰ τὸν ὕβρίζω, δι' ὅτα ἀλόγως μοῦ προσάπτει. Ἐκαὶ ποῦ ἄλλοῦ πρέπει νὰ ὁμιλήθῃ περὶ παρανομιῶν τῆς ἐταιρίας, εἰμὴ εἰς αὐτὴν τὴν ἐταιρίαν; καὶ δὲν νομίζεται τάχα φιλάνθρωπον ἔρπον, φιλάνθρωπος ἐπασχόλησις, πρᾶξις ἢ πλέον οὐσιώδης, ἢ συζητήσις περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν νόμων; καὶ δὲν συνίσταται ἡ εὐδαιμονία ἐκάστης κοινωνίας εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν συμφωνιῶν; καὶ ποῖαι ἄλλαι συζητήσεις εἶναι ὠφελιμώτεραι ἀπ' αὐτῆς;

Ἄν εἰσχώρησεν ἡ κοτσαβασικὴ ραδιουργία, εἰσεχώρησεν ἀναντιρρήτως διὰ τῶν ὑπερασπιζομένων τὴν παρανομίαν· ἀνδρὲς, ὡς λέγει, δοξάζω κοτσαβάσας, ἂν θεραπεύω αὐτὰς, ἢ εἶμαι παράσιτος καὶ κόλαξ αὐτῶν, εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Βουλευτικοῦ εὐρίσκεται μίαν μον διατριβὴν παρουσιασθεῖσα παρ' ἐμοῦ κατὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου τοῦ 1824, ἥτις ἀπεδεικνύει ἐπισήμως τὴν δοξασίαν, τὰ φρονήματα καὶ αἰσθηματὰ μου. Νομίζων δὲ ἐναντίον τῶν τιμῶν αἰσθημάτων ἐνὸς πολίτου τὴν περιαιτολογία ἀποσιωπῶ.

Ἀλλὰ ταῦτα εἶναι τὰ ἐπιχειρήματα μιᾶς δολίου σπουδαρχίας τινῶν ὑπὸ τὸ κάλυμμα τοῦ πατριωτισμοῦ, εἴτινες θέλοντες νὰ διαστρέψουν τὴν ἀλήθειαν, τὴν εὐθύτητα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, ζητοῦν νὰ ἀποστομώσουν κάθε πολίτην, ὅστις διὰ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νόμων ἀντίκειται εἰς τοὺς ὀλεθρίους ἰδιοτελεῖς σκοποὺς τῶν.

Νικόλαος Γερακάκης.